

Máriina cesta

Anjel Pána

Vtelenie - vrchol našich dejín

Modlitba Anjel Pána vychádza z evanjelia podľa Lukáša. **Pri prvom Zdravas', Mária** si pripomínáme, že Boh poslal k Márii svojho posla - archanjela Gabriela, aby jej zjavil svoj zámer, svoj plán spásy. Tento deň si pripomínáme 25. marca, na sviatok Zvestovania Pána, 9 mesiacov pred Ježišovým narodením.

Druhé Zdravas' nám hovorí, že rozhodujúce slovo pre dejiny spásy bolo Máriino „áno“ vykúpeniu. Pre Máriu bola Božia vôľa vždy rozhodujúca. Keď nás Cirkve vedie k tomu, aby sme sa trikrát denne aspoň kratučko zamysleli nad veľkým tajomstvom vtelenia a nad Máriiným súhlasom a jeho dôsledkom, je to pre nás výzva, aby sme konali podobne ako Mária. Čo môže byť pre nás lepšie, ako povedať áno Božej vôli a radostne ju plniť? **Svätá Terézia z Lisieux** hovorievala: „*Najkrajšie slovo, ktoré môžeme Bohu povedať, je slovo áno. Áno jeho vôli.*“

Nikto nevedel, čo sa v Márii udialo, len ona sama pochopila, že Slovo sa stalo telom, že príde na svet v podobe dieťaťa, čo pripomína **tretie Zdravas'**. S ňou a v jej blízkosti prežil Ježiš takmer celý svoj život od Betlehema, cez vyhnanstvo v Egypte a skrytý život v Nazarete, až po kríž. Keď sa modlíme tretiu časť modlitby Anjel Pána, musíme si uvedomiť, že Ježiš neprebýval medzi ľuďmi len v čase, keď žil na zemi ako Bohočlovek, ale že prebýva medzi nami i dnes, teraz a bude tu až do skončenia čias. Je medzi nami vo svojom slove, prebýva medzi nami v chorých a trpiacich, je s nami v každej rodine, kde sú dvaja, traja zhromaždení v jeho mene. A hlavne zostáva s nami v našich kostoloch a kaplnkách v Eucharistii! Aká radosť by nás mala naplňovať pri treťom Zdravas' - Boh je s nami, prebýva medzi nami!

Pápež Pavol VI. napísal: „*Táto modlitba nepotrebuje žiadnu reformu. Nestratila za dlhý čas nič zo svojej sily a zo svojho lesku, jej štruktúra je jednoduchá, je pevne zakotvená vo Svätom písme. Historický pôvod modlitby pripomína potrebu modliť sa za mier a bezpečie, posväcuje priebeh dňa ako liturgická modlitba Cirkvi.*“

Tradícia adventu

Počas adventu, v ktorom sa pripravujeme na narodenie Ježiša Krista, sa zvykne táto modlitba v kostoloch spievať. Na niektorých miestach prichádzajú veriaci zavčas rána na „rorátne“ sväté omše s lampášikmi a svätá omša je slávená len pri sviečkach.

Zvonenie na Anjel Pána

Zvonenie na Anjel Pána siaha do obdobia pontifikátu pápeža Kalixta III., do čias tureckých nájazdov, keď osmanské vojská stáli pred Belehradom – bránou Západu. Vtedy v roku 1456 dal pápež písomné nariadenie na poludnie zvolávať hlasom zvonov všetkých kresťanov na spoločnú modlitbu troch Zdravasov a Otče náš. Bola to veľká výzva pre celý kresťanský svet, vyprosovať ochranu pre ohrozenú Európu. Hoci boli Turci v prevahe, zázračným spôsobom – v moci Ježišovho mena a silou spojenej modlitby, kresťanské vojská zvíťazili. Postupne sa táto modlitba prednášala nielen napoludnie, ale aj ráno a večer. V tej forme ako ju poznáme dnes, ju pápež Pius V. v roku 1571 zaviedol pre celú Cirkev. Zvonenie zvonov a modlitba Anjel Pána sa stali znamením víťazstva kresťanskej viery v Európe. Aj dnes je islam v Európe dobre organizovanou, motivovanou a rýchlo rastúcou skupinou, ktorá vo svojich extrémnych prejavoch reálne napáda kresťanstvo. Ak chceme premôcť bezbožnosť a všetko zlo, ktoré dnes ohrozuje kresťanský svet a jeho hodnoty, obráťme sa touto modlitbou s dôverou na Máriu, víťazku všetkých Božích bojov, ako ju nazval pápež Pius XII.

Slovensko patrí k tým krajinám, kde sa hlahol zvonov šíri už deväť storočí. Písomne doložená po roku 1124 je prítomnosť až troch zvonárov v kláštore v *Bzovíku*. Požehnávanie zvonov je známe od čias pápeža Jána XIII. (965 – 972) – odvtedy zvony dostávajú meno. Aj preto prvý z požehnaných zvonov v roku 968 dostal meno Ján. Častým nápisom na zvonoch bolo: *Vivos voco, mortuo plango, futura frango* – Živých volám, mŕtvych oplakávam, blesky lámam. Mestá sa predhánali v tom, kto bude mať viac zvonov a väčšie zvony.

V čase vojen sa zo zvonov vyrábali delá. Aj obyvatelia Slovenska museli odovzdávať zvony, na výrobu ktorých sa farníci zbierali. Lúčenie bolo vždy ťažké a bolestné. Dojímavo to opisuje prozaik Milo Urban v diele *Živý bič*, keď sa ľudia lúčili so zrekvírovanými zvonmi otázkou: „Čo nám teraz ostane, keď nám vzali zvony?“ Zvony i dnes vydávajú svedectvo viery. V západných krajinách, i v niektorých našich mestách, však zvony zamĺkli, lebo ich zvuk sa považuje za rušivý. Nenechajme si „vziať“ zvony. Pripomínajú ten najdôležitejší prelom v dejinách – vtelenie Božieho Syna.

Nedeľnú modlitbu Anjel Pána na Svätopeterskom námestí zaviedol svätý pápež Ján Pavol II.. V úvode svojho pontifikátu, 22. októbra 1978, sa ju s veriacimi modlil prvýkrát z okna svojej pracovne. Modlitbu Anjel Pána predstavil ako modlitbu Cirkvi, ku ktorej sú veriaci zvolávaní tri razy do dňa, zvyčajne hlasom zvonov, aby si pripomenuli hlboký význam Kristovho vtelenia pre dejiny spásy, ako aj pre osobnú spásu každého z nás. Táto modlitba z nás vytvára jedno duchovné spoločenstvo. Po prvej modlitbe Anjel Pána Svätý Otec Ján Pavol II. pridal aj osobitný pozdrav mladým ľuďom z celého sveta. Povedal: „*Vy ste budúcnosť sveta, ste nádej Cirkvi, ste moja nádej*“.

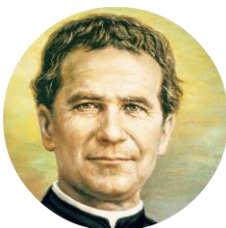
Angelus

Angelus je celoslovenská modlitbová sieť ľudí, ktorí hľadajú svoje povolanie. Členovia spoločenstva sa denne modlia modlitbu Anjel Pána (Angelus Domini), ktorá im pripomína „áno“, vyslovené Pannou Máriou pre Boží plán. Viac na: www.angelus.sk

Antonio Gaudí – milosrdný Boží architekt a jeden z najslávnejších architektov Španielska, sa preslávil najmä chrámom Sagrada Familia v Barcelone. Mal to byť chrám postavený ako vynáhrada za hriechy vtedajšej doby. Gaudí si túto ideu zobral k srdcu, vzdal sa pohodlného života, zintenzívnil svoje modlitby a cvičil sa v askéze. Pracoval aj býval na stavenisku a robotníci ho láskyplne nazývali „otec“. Jedného dňa navštívil miesto rektor Univerzity v Salamanke, veľký básnik a agnostik – Miguel

de Unamuno. Hľadiac na fasádu Kristovho narodenia, ktorá prekypuje kresťanskými symbolmi, sa obrátil na architekta: „Ako môžete vy, taký inteligentný muž, veriť týmto veciam!“ Gaudí nereagoval. Zrazu sa rozozvučali zvony na modlitbu Anjel Pána. Gaudí prerušil rozhovor, zložil si čiapku dolu z hlavy a začal sa bez ostychu modliť. Nakoniec povedal: „Chvála Bohu! A všetkým vám želim pekný deň!“

Svätý Ján Bosco

Raz gazda videl na sene kľáčať Janka, ako sa modlí modlitbu Anjel Pána. Doma sa túto modlitbu modlievali ráno, napoludnie i večer. Starec napoly vážne, napoly žartom zamrmlal: „*To je výborné! My gazdovia sa od rána do večera na poli zodierame, že ani nevládzeme, a paholok sa tu pokojne modlí.*“ Janko sa usmial a tiež polovážne i položartovne povedal: „*Keď treba pacovať, dobre viete, že sa práci nevyhýbam. Ale moja matka ma*

učila, že keď sa človek modlí, z dvoch zrníek vyrastú štyri klasy, a keď sa nemodlí, že zo štyroch zrníek vyrastú iba dva klasy. Bolo by lepšie, keby ste sa trochu pomodlili aj vy!“

Panna Mária vstúpila do jeho života prvý raz, keď mal deväť rokov. Sám Ježiš mu ju dáva ako vodkyňu: „*Dám ti učiteľku a pod jej vedením sa staneš múdrom, lebo bez nej je i tak každá múdrosť iba nevedomosťou...*“ „*Ale kto ste?*“, pýta sa Janko muža v bielom plášti. „*Som synom tej, ktorú ťa matka učila trikrát denne pozdravovať.*“

Modlitba Anjel Pána udávala rytmus dňa dona Bosca, ako ho to naučila mama Margita. Takto sa učil v Máriinej škole žiť v spojení s Pánom a plniť jeho vôľu.

Pravdivý príbeh z Austrálie

„*Modlitbu Anjel Pána sa nikdy v živote neprestanem modliť,*“ takto sa vyjadril kňaz pred mladými ľuďmi. A začal im rozprávať príbeh: V austrálskom meste Sydney sa chlapec Eduard z protestantskej rodiny hrával s katolíckymi deťmi. Keď sa na poludnie alebo večer ozvali kostolné zvony, deti sa prestali hrať a spolu sa modlili Anjel Pána. Šesťročnému Eduardovi sa modlitba veľmi zapáčila a častokrát sa ju

modlil s ostatnými deťmi. Raz večer, keď ho matka ukladala do postele začal sa túto modlitbu nahlas modliť. Matka sa ho opýtala: „*Kde si sa to naučil?*“ On odpovedal: „*Malí Francúzi sa tak modlia.*“ Matka mu na to povedala: „*Nech sa modlia ako chcú, ale ty sa to nesmieš modliť, lebo ináč ťa nepustím hrať sa s nimi.*“ Chlapec musel poslúchnuť. Keď bol starší z dlhšej chvíle brával do rúk matkinu Bibliu, listoval v nej a čítal ju. Našiel v nej slová modlitby, ktorú sa modlieval s kamarátmi: Anjel zvestoval Panne Márii. Povedal mame: „*Mama aj v tvojej Biblii je to, čo som sa ja modlil s Francúzmi.*“ Matka mu vytrhla Bibliu z rúk a povedala: „*Nikdy sa neopováž poučovať svoju matku!*“ Odvtedy sa Eduard začal potajomky modlievať modlitbu Anjel Pána. A pozoroval, že táto modlitba ho vedie k stále hlbšej viere v Boha a k stále vrúcnejšiemu zjednoteniu s Bohom a preto sa ako šesťnásťročný stal katolíkom. Tu sa kňaz vo svojom rozprávaní na chvíľu zastavil a potom dodal: „*Viete, kto je ten šťastný mladík, ktorý sa stal hlboko veriacim človekom zásluhou modlitby Anjel Pána...?*“ Som to ja, Eduard Turkvell. Nakoniec dodal: „*Modlitbu Anjel Pána sa nikdy v živote neprestanem modliť.*“

Pre ODVÁŽNY ROK pripravil: Mons. Stanislav Stolárik, rožňavský diecézny biskup.